

19.4. Ne

20.4. Po

3. neděle velikonočníMše svatá v **10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

pondělí po 3. neděli velikonoční

Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,
od 12.00 Spolek Rytiřků Neposkvrněné v sokolovně v Měcholupech

21.4. Út

úterý po 3. neděli velikonoční

v 17.00 v Liběšicích – modlitba růžence za mír ve světě,
ve 13.30 Poutničkův klub ve škole v Měcholupech

22.4. St

středa po 3. neděli velikonoční

Adorační den za nová povolání a za rodiny**celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství**Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,
od 14.30 Spolek Rytiřků Neposkvrněné v sokolovně v Měcholupech

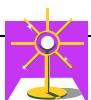
23.4. Čt

svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka

Mše sv. v 8.00 v Liběšicích, v 10.00 v domově pro seniory v Žatci,
ve 13.00 Poutničkův klub ve škole v Liběšicích

24.4. Pá

obrácení sv. Augustina, biskupa a učitele církve a sv. Jiří, mučedníka

Adorační den a noc naší farnosti**celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství**Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,
v 17.30 zpívaná adorace se zpěvy z Medžugorje
od 16.00 Poutničkův klub pro děti na faře v Liběšicích

25.4. So

svátek sv. Marka, evangelisty

JARNÍ SBÍRKA POTRAVIN V OBCHODECH CELÉ ČR

Mše sv. v 9.00 v Liběšicích, v 17.00 v Libořicích

v **11.00 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze – uvedení**
Mons. Stanislava Příbyla, CSsR., do funkce pražského arcibiskupa

26.4. Ne

4. neděle velikonoční – den modliteb za duchovní povoláníMše svatá v 8.30 v Lounech, v **10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 poutní mše sv. u kaple sv. Vojtěcha na Rovinách

v sobotu **25. dubna** se slavnostně ujme úřadu pražského arcibiskupa dosavadní litoměřický biskup Mons. Stanislav Příbyl, CSsR. Na základě rozhodnutí Svatého otce zůstává nadále i správcem litoměřické diecéze a to až do jmenování a uvedení do úřadu nového litoměřického biskupa. Na **ČT2** můžete sledovat **od 11.00 přímý přenos bohoslužby z katedrály svatého Víta, Václava a Vojtěcha v Praze**. Její součástí bude slavnostní inaugurace, po které se Mons. Stanislav Příbyl, CSsR. stane 38. pražským arcibiskupem a 26. českým primasem.

Poutničkova

příloha

roč.25, č.16

❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti
a dobrodince **deně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Nemůžeme žít bez neděle - eucharistie sytí a podpírá víru

(Lev XIV., 12. dubna 2026)

Draží bratři a sestry, přeji vám krásnou neděli a ještě jednou radostné Velikonoce!

Dnes, na druhou velikonoční neděli, kterou sv. Jan Pavel II. zasvětil Božím milosrdenství, čteme v evangeliu o zjevení vzkříšeného Ježíše apoštolu Tomášovi (srov. Jan 20, 19–31). K této události dochází osm dní po Vzkříšení, ve chvíli, kdy je společenství pospolu; právě tehdy Tomáš potkává Mistra, který ho vybízí, aby pohlédl na stopy po hřebecích, vložil ruku do rány v Jeho boku a uvěřil (srov. v. 27). Je to scéna, která nás vede k zamyšlení nad našim setkáním se vzkříšeným Ježíšem. Kde Ho najít? Jak Ho poznat? Jak uvěřit? Svatý Jan, který o této události vypráví, nám dává přesné indikace – Tomáš se setkává s Ježíšem *osmého dne*, ve *shromážděném společenství* a poznává Jej podle *znamení Jeho oběti*. Z této zkušenosti pramení Tomášovo vyznání víry, nejmocnější v celém čtvrtém evangeliu: „Pán můj a Bůh můj!“ (v. 28).

Samozřejmě věřit není vždycky snadné. Nebylo to snadné pro Tomáše a není to snadné ani pro nás. Víra musí být živena a podporována. Proto „osmého dne“, tedy každou neděli, nás Církev vybízí, abychom činili to, co činili první učedníci – abychom se scházeli a společně slavili eucharistii. Během ní nasloucháme Ježíšovým slovům, modlíme se, vyznáváme svou víru, v lásce se dělíme o Boží dary, odevzdáváme svůj život sjednocení s Kristovou obětí, přijímáme Jeho Tělo a Jeho Krev, abychom pak sami mohli být svědky Jeho vzkříšení, jak naznačuje slovo „mše“ [lat. *missa*], tedy „poslání“, „mise“ [lat. *missio*] (srov. KKC, 1332).

Nedělní eucharistie je pro křesťanský život nezbytná. Zítřej se vydávám na apoštolskou cestu do Afriky, a právě někteří mučedníci africké církve z prvních století – mučedníci z Abitény – nám o tom zanechali krásné svědectví. Když jim navrhovali dohodu, která by jim zachránila život, pokud se vzdají slavení eucharistie, odpověděli, že nemohou žít bez slavení Pánova dne. Právě při slavení neděle je naše víra živena a roste. Díky ní se naše snahy, byť omezené, s pomocí Boží milosti spojuje jako součinnost údů jediného těla – Těla Kristova – na uskutečňování jediného velkého plánu spásy, který zahrnuje celé lidstvo. Právě skrze eucharistii se i naše ruce stávají „rukama Vzkříšeného“, svědectvím Jeho přítomnosti, Jeho milosrdenství, Jeho pokoje, ve znameních práce, obětavosti, nemoci, plynoucího času, která jsou v nich často vryta, stejně jako v laskavosti pohlazení, objetí či projevu lásky.

Draží bratři a sestry, ve světě, který tak velmi potřebuje pokoj, nás toto všechno více než kdy jindy zavazuje k vytrvalosti a věrnosti našemu eucharistickému setkání se Vzkříšeným, abychom z něho vycházeli jako svědkové lásky a zvěstovatelé smíření. Ať nám v tom pomáhá Panna Maria – blahoslavená, protože jako první uvěřila, ačkoli neviděla (srov. Jan 20, 29).

